

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 140**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste,

Da jag skref sist tänkte jag verkligen för mig själv att nu stod väntelsen så stilla här hos oss, att jag fick vinst lof att skriva små bref, da jag inte har något att tala om. Men ditt bref var så vänligt och tröfligt, att det satte mig i skräftymus. Får nu se hvad jag kan ta att tala om.

Ja naturligtvis. Läser det på att det har gått litet vidare med författandet, att jag alltså står ut här och inte rymer. Men jag bekämpar så mycket nöje, som du vet och när min hjärna befinner sig i smältningstemperatur arbetar den. Den måste vara gjord af något hårdt material järn eller bly, det är bara, da den är tillräckligt upphettad, som den läker förmåga sig till något. Men kanske jag också skall tala om något, som jag märkt före hos mig och som kan vara psykologiskt intressant. Jag har alldeles uppkänt att tro, att hvar en kan bli godvärd af folk. De äro också på sin att säga ett officiellt erkännande som läroverk för folkskolan. Det har trängt sig på mig allena visshet, jag vet inte riktigt hur, jag tänkte, att jag skref stolt och trötligt och stämningsslöst. Min estetiska natur ville nog bli af med trycket att göra något nyttigt, och när han den förtullt och fast klart för sig, att ^{hvar en} den inte blir antagen. Sedan dess har jag haft så många icke jag har bekäft, och stilla och stämningen har blifvit mycket bättre. Det håller mig inte in att aflytta arbetet eller gå och ängslas, utan jag tänker bara på att på hvar föredig. Men jag har ingen respekt för den nu men, utan skrifer hvad som faller mig in.

Du frågar när jag kan komma, men om jag hade dig här mycket jag har bara, tror jag, att du skulle på en stor ängslan och tro att hvar först blir föredig om ett par år. Jag vill inte själv tänka på det heller utan jag läter helst bli att svara.

